

Rotterdam, vrijdag 29 januari 2021

Wij zijn van de stichting Viruswaarheid. De stichting bestaat uit een groep bezorgde pedagogen, psychologen en juristen, die de belangen van de burgers voorop stelt, maar belangrijker nog, de belangen van kinderen behartigt. Wij zien het als onze morele plicht u aan te spreken op uw verantwoordelijkheid, dat is namelijk de zorg voor het kind voorop stellen en meer specifiek; schade bij het kind voorkomen.

Deze brief dient ter informering en indien nodig als aansprakelijkheidsstelling.

Voor het op grote schaal testen op scholen is geen juridische grondslag krachtens **de Grondwet, hoofdstuk 1, artikel 11**.

De Grondwet, hoofdstuk 1, artikel 11: Onaantastbaarheid lichaam

In dit artikel staat het recht op de onaantastbaarheid van het menselijk lichaam. Iedereen mag zelf bepalen wat er met zijn of haar lichaam gebeurt, of medische handelingen worden verricht en of voorgeschreven medicijnen worden ingenomen.

Afzonderlijke opneming van recht op onaantastbaarheid van het lichaam naast de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer geeft expliciet uitdrukking aan de belangrijke betekenis van het recht in onze rechtsorde en sluit tevens de onzekerheid over de grondwettelijke bescherming daarvan uit.

Beperkingen op dit recht mogen uitsluitend plaatsvinden op wettelijke grondslag. Een voorbeeld van een dergelijke beperking kan worden gevonden in bepalingen in de Politiewet 1993 ter zake van het geweldgebruik en de veiligheidsfoullering.

EVRM Artikel 8. Recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven

- 1 Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
- 2 Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

EVRM Artikel 3. Recht op Menselijke Integriteit

1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.
2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name in acht worden genomen:

a) de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels;

Niets in dit Verdrag mag worden geïnterpreteerd als een beperking of afwijking van de mensenrechten en fundamentele vrijheden die kunnen worden gewaarborgd krachtens de wetten van een Hoge Verdragsluitende Partij of uit hoofde van enige andere overeenkomst waarbij zij Partij is.

Wat zegt de Wet Geneeskundige Behandelingsovereenkomst?

Patiëntenrechten van kinderen

Deze zijn vastgelegd in de Wet Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (WBOG). De wet onderscheidt drie leeftijdsgroepen:

- **Kinderen van 0 - 12 jaar**
- **Kinderen van 12 - 16 jaar**
- **Jongeren vanaf 16 jaar**

Wettelijk vertegenwoordigers

Kinderen onder de achttien jaar zijn minderjarig: voor de wet zijn zij niet zelfstandig. Zij staan onder gezag, meestal van hun ouders, anders van een voogd.

De ouders zijn de wettelijk vertegenwoordigers van hun kind. Zij oefenen de rechten van het kind uit. Daarbij hebben zij ook plichten. Zo moeten zij hun minderjarig kind verzorgen en opvoeden. Zij moeten handelen in het belang van het kind en rekening houden met wat hun kind zelf wil en kan.

Toestemming van de ouders

Een minderjarige heeft voor officiële handelingen toestemming van zijn ouders nodig. Bijvoorbeeld wanneer hij van school wil veranderen. Bij handelingen die voor zijn leeftijd gebruikelijk zijn, mag de toestemming van de ouders worden verondersteld. Zo mag een kind van acht jaar wel zelf een brood kopen, maar geen computer.

In de gezondheidszorg gelden uitzonderingen op deze algemene regels. Voor een medische handeling bij een kind vanaf twaalf jaar is behalve de toestemming van de ouders ook die van het kind zelf vereist. Vanaf zestien jaar mogen jongeren zelfstandig over hun medische behandeling beslissen zonder toestemming van hun ouders en ondanks hun minderjarigheid.

Gezag

Niet alle kinderen leven samen met beide ouders. Wel is het gezag over het kind altijd geregeld. Dat is toegewezen aan één of beide ouders. De rechter kan ook een voogd benoemen. De ouder die alleen het gezag heeft, is verplicht met de andere ouder te overleggen over belangrijke gebeurtenissen van het kind. Dat geldt ook voor een ingrijpende medische behandeling. In alle gevallen kan de ouder die het gezag niet heeft, informatie krijgen over zijn kind. Ook over een medische behandeling.

Wanneer ouders niet goed voor hun kind zorgen kan een maatregel van de kindbescherming worden opgelegd. De rechter kan het gezag beperken of ontnemen. Hij belast dan een ander met het gezag. Voor het gemak spreekt deze informatie verder over 'de ouders'. Bedoeld worden degenen die het gezag over een minderjarig kind hebben.

Kinderen tot 12 jaar

Kinderen tot twaalf jaar mogen niet zelf beslissen. Dat doen hun ouders voor hen. Tot twaalf jaar is het kind in de gezondheidszorg dus afhankelijk van de ouders en de hulpverleners. Toch begrijpen jonge kinderen vaak goed wat er met hen gebeurt. Een behandeling kan voor een kind heel ingrijpend zijn. Daarom moeten de ouders en de hulpverlener het kind daarbij zoveel mogelijk betrekken.

Het recht op informatie

Zowel het kind als de ouders hebben recht op informatie. Het kind krijgt een duidelijke uitleg, op een voor hem begrijpelijke manier. Dan weet hij wat er gaat gebeuren en kan hij beter meewerken aan een behandeling. De ouders krijgen volledige informatie. Op basis daarvan kunnen zij beslissen over de behandeling van het kind.

Toestemming voor de behandeling

De ouders moeten toestemming geven voor onderzoek en behandeling van hun kind. Zij zullen de mening van hun kind bij hun besluit betrekken. Ook de hulpverlener wil weten wat het kind zelf zegt. Bij uitzondering mag de hulpverlener de mening van het kind volgen, als ook hij dat het beste vindt. Wanneer de hulpverlener meent dat het besluit van de ouders tegen het belang van het kind ingaat, hoeft hij dat niet uit te voeren. Hij zal de ouders dan op andere gedachten proberen te brengen.

In acute situaties mag de hulpverlener handelen zonder toestemming van de ouders. Dat wil zeggen dat hij direct moet ingrijpen om nadelige gevolgen voor het kind te voorkomen.

Toestemming weigeren

De ouders kunnen een bepaalde medische behandeling weigeren, bijvoorbeeld een bloedtransfusie. Soms komt een kind door een weigering van de ouders in gevaar. De hulpverlener mag dan niet zelf besluiten toch te behandelen. In zo'n geval kan de hulpverlener een maatregel van kindbescherming aanvragen, waardoor de ouders tijdelijk beperkt worden in het ouderlijk gezag.

Het kind mag niet zelf een behandeling weigeren die de ouders en de hulpverlener noodzakelijk vinden.

Aanwezigheid bij de behandeling

De ouders behartigen de belangen van hun kind. Zij hebben het recht om bij de behandeling van hun kind aanwezig te zijn. In veel gevallen zal dat het kind geruïststellen. Zij zijn niet verplicht erbij te zijn.

Kinderen van 12 tot 16 jaar

Kinderen in de leeftijd van twaalf tot zestien jaar weten heel goed wat zij willen. Als het gaat om een medische behandeling wordt hun mening serieus genomen. Het gaat immers om beslissingen over hun eigen lichaam. Daarom kunnen zij alleen worden behandeld, als zij daar zelf ook toestemming voor geven.

Het recht op informatie

Zowel het kind zelf als de ouders hebben recht op volledige informatie. De hulpverlener moet de informatie zo geven dat het kind het kan begrijpen.

Toestemming voor de behandeling

Zowel het kind als de ouders moeten toestemming geven voor een behandeling. Als één van hen die toestemming weigert, mag in beginsel de behandeling niet plaatsvinden. De hulpverlener zal altijd proberen om allen op één lijn te krijgen. In acute situaties waarin niet behandelen gevaarlijk is voor het kind, mag de hulpverlener wel zonder toestemming van ouders en kind behandelen.

Het kind wil wel, de ouders niet

Wanneer een kind een bepaalde behandeling wil maar de ouders zijn het er niet mee eens, dan kan die behandeling in principe niet doorgaan. De toestemming van de ouders ontbreekt. Wellicht wil het kind de behandeling per se doorzetten. De hulpverlener kan dan besluiten om toch de wens van het kind te volgen. Hij zal zich afvragen, in hoeverre hij de behandeling direct moet uitvoeren. Mogelijk kan hij die zonder schade uitstellen, totdat het kind zelfstandig mag beslissen en niet meer de toestemming van de ouders nodig heeft.

Het kind wil wel en de ouders mogen het niet weten

Als het kind niet wil dat zijn ouders worden geïnformeerd, kunnen de ouders ook niet hun toestemming geven voor de behandeling. Dan moet de hulpverlener besluiten of hij zal behandelen. Hij zal hem eerst proberen te overtuigen om zijn ouders er toch bij te betrekken. Wil het kind dat echt niet, dan moet de hulpverlener inschatten hoe goed het voor zichzelf kan beslissen. Vertrouwt hij het kind daarin, dan zal hij het behandelen zonder de ouders te informeren.

Het kind wil niet, de ouders wel

Wanneer een kind een behandeling niet wil, kan niemand die afdwingen. Het maakt niet uit of de ouders de behandeling wel wensen. De hulpverlener mag niet behandelen. Hij moet er wel van overtuigd zijn dat het kind de gevolgen van zijn beslissing kan overzien. Wanneer de behandeling noodzakelijk is, zal de hulpverlener met het kind overleggen. Hij zal naar een mogelijkheid zoeken die het kind wel accepteert.

Aanwezigheid bij de behandeling

De ouders mogen bij de behandeling van hun kinderen in de leeftijd tussen twaalf en zestien jaar aanwezig zijn. Misschien vindt een kind dat niet prettig of voelt een hulpverlener aan dat het kind dat niet prettig zal vinden. Het kind kan vragen of de ouders weggaan of de hulpverlener kan het kind apart nemen.

Stichting Viruswaarheid
Emmastraat 3
3043 TE ROTTERDAM
info@viruswaarheid.nl

Wanneer u bovenstaande informatie negeert en kinderen toegang tot de school weigert vanwege het ontbreken van een negatieve PCR-test, loopt u het risico om naderhand door de rechter schuldig te worden bevonden aan discriminatie, **Grondwet Artikel 1** en mogelijk, strafrechtelijk kan worden vervolgd.

Vooruitlopend op eventuele verplichte vaccinatie willen wij u informeren over het feit dat de trials lopen tot en met 27 januari 2023, voor meer informatie verwijzen wij u naar de artsen brief op www.viruswaarheid.nl.

Daarbij is de PCR-test onbruikbaar voor het stellen van klinische diagnoses en mag deze enkel worden ingezet ter ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek.

Indien blijkt dat u het belang van het kind niet voorop stelt is het mogelijk dat ouders zélf óf ons verzoeken u én uw school aansprakelijk te stellen voor zowel lichamelijke als geestelijke schade die ze nu en of in de toekomst hebben opgelopen door uw handswijze.

Tot slot is het verplichten van een mondkapje tegen de Grondwet, in andere Europese landen hebben rechters hier uitspraak in gedaan.

Met vriendelijke groet,

Team Pedagogiek & Juridisch